

ROČNÍK XVII.

Október 2007

10

Foto: Ivona OREŠKOVÁ

Tvár ŽSR 2007
Lívia TURANSKÁ

MESAČNÍK ZAMESTNANCOV ŽELEZNÍC SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mať dobré oko

Pri tvorbe a redigovaní októbrového čísla som si uvedomila, aký zaujímavý je pohľad na ľudí a dianie okolo nás prostredníctvom fotoobjektívu. Určite tento môj pocit umocnili okolnosti, ktoré mi umožnili sledovať pri práci dvoch profesionálnych fotografov. Ivona Orešková, známa slovenská fotografka, ktorá pripravila našim deťom finalistkám v Strečne krásne fotografie, bola veľmi milá, spontánna a priateľská. Jej bezprostrednosť a profesionálny prístup ocenili aj dievčatá, ktoré sa ocitli v polohe modeliek po prvýkrát. Ivona si ich získala natoľko, že ani pre výpravkyňu Elenku, ktorej úloha modelky nebola po vôli, nakoniec nebol problém suverénne pózovať. Ivona je známa tým, že fotí celebrity, ale váži si všetkých ľudí, lebo najväčšia hodnota je pre ňu práve v ľuďoch. Jej fotoateliérom už prešlo nespočetné množstvo hercov, spevákov, zabávačov či politikov a po finálovom víkende našej súťaže Tvár ŽSR jej na konto pribudlo aj desať železničiarok. Aj pre Ivonu bola radosť pracovať s tak skvelými dievčatami a to nás veľmi teší.

Aj moje stretnutie, so svetoznáмым českým fotografom, ktorý na chvíľu vymenil krásne ženské telá za železnici, bolo skvelým zážitkom. Adolf Zika sa okom fotografa a umeleckým cítením snažil zo železnice vybrať to, čo by ju vystihovalo čo najlepšie. Aby sa hlavne nestalo, že kalendár bude len skvelým dielom technickej fotografie, ale aby z neho vyžaroval aj akýsi romantický odkaz, ktorý železnica so sebou nesie od svojho vzniku.

Milé stretnutia, zaujímavé myšlienky, odkazy, skúsenosti, to je to, čo by som mohla použiť vo svojom hodnotení. Mňa však zaujalo ešte čosi viac. Mať dobré oko – znamená pre fotografa vystihnúť a cvaknúť situáciu, objekt, čo najlepšie. Najlepšie pre neho, pretože iné oko, to môže vidieť úplne inak. Prišlo mi tak na um, že fotograf si svet prostredníctvom svojho videnia a cvaknutím spúšťa na fotoaparáte vytvára vlastne sám. Často taký, aký ho chce mať a vidieť on.

Rada fotografujem a pozerám sa na ľudí svojím vlastným okom, aj prostredníctvom fotoobjektívu. Po mojich októbrových zážitkoch budem fotiť ešte viac. Viac sa pozeráť na všetko okolo seba a snažiť sa to zvečniť. Takmer by som v tých svojich myšlienkach zabudla upozorniť na stranu 19. Všimnite si, aký skvelý pohľad na železniciu majú aj ľudia, ktorí sú v oblasti fotografovania amatéri.

Mať dobré oko, je naozaj skvelá vec.

Dana Schwartzová

HOTOVO – zahlásili stavbári

NOVÉ PODCHODY A NÁSTUPIŠTIA V ŽELEZNIČNEJ

Po 18 mesiacoch stavebného ruchu v Železničnej stanici Poprad, stavbári zahlásili 26. septembra - HOTOVO. Stavba s oficiálnym pomenovaním Železničná stanica POPRAD – TATRY výstavba podchodov a nástupísk, tak slávnostným aktom začala písať novú modernú históriu stanice Poprad - Tatry, aby tak naplnila ciele, ktoré vstupnej bráne do Vysokých Tatier prináležia.

Modernizáciu popradskej železničnej stanice, ktorá je súčasťou medzinárodného tranzitného koridoru č. V odštartovali v apríli 2006. Pri komplexnej rekonštrukcii sa vybudovali presklené nadchody zabezpečujúce mimoúrovňový prístup k nástupištiam električiek TEŽ, podchody k ostrovným nástupištiam, 7 presklených výťahov a bezbariérové prístupy pre vozíčkárov. Technicky sa v rámci rekonštrukcie vymenilo 13 km koľajníc a 32 výhybiek. Všetky výhybky v dopravných koľajách sú na radosť železničiarov vybavené elektrickým ohrevom napájaným z trakčného vedenia. Zariadenie je plne automatické a vyhrieva okrem koľajových pásov aj všetky prestavné tyče. Zrealizovala sa aj sanácia železničného spodku a ob-

priestoroch,- povedal v slávnostnom príhovore Dalibor Zelený, generálny riaditeľ Železníc SR. Spomenul i potrebu rekonštrukcie staničnej budovy, ktorá je naplánovaná už na budúci rok. Bude to ďalšia etapa modernizácie, ktorá zahŕňa zateplenie budovy, výmenu strechy i okien. Poprad čaká i v poradí tretia etapa a tou je rekonštrukcia nástupišťa pre električky TEŽ.

Kým sa koľajisko a ďalšie nové prvky v popradskej stanici lesknú novotou, stavbári i železničiarci ešte rozprávajú o priebehu prác. Mnohé boli veľmi náročné a občas sa pridali i nepredvídané skutočnosti. Vedúci stavby Ladislav Špiner z Tatranskej stavebnej spoločnosti, a.s. spomína napríklad problémy s vodou: - Počas stavebných prác na stavadle II. sme objavili potrubie, staré mostné piliere a ďalšie prekážky, kvôli ktorým sme museli meniť technológiu ďalších postupov. Vedúci stavby, ale i ostatní stavbári na spoluprácu so železničiarimi nedajú dopustiť. Keďže celá akcia prebiehala za plnej železničnej prevádzky, ich pomoc, zodpovedný prístup a časté operatívne riešenia boli nevyhnutnosťou. Kým zainteresovaní rozprávajú o práci, o množstve neľahkých situácií počas rekonštrukcie, cestujúci už viditeľné zmeny v Poprade chvália. Komfortnejší prístup k vlakom nielen v smere na Bratislavu a Košice, ale aj do Vysokých Tatier ocenili domáci aj turisti. Rovnako, ako kamerový i rádiový systém, ktorý prispieva k bezpečnosti cestujúcich.

Komplexná rekonštrukcia železničnej stanice, vestibulu a nástupišťa na strane TEŽ, ktorá je naplánovaná na naj-

Slávnostný akt uvedenia stavby do prevádzky bol 26. septembra.

nova železničného zvršku, vyštrkované posunovacie obvody sú pre štrekárov naozajstným skvostom. Do prevádzky už v marci uviedli aj nové elektronické staničné zabezpečovacie zariadenie AŽD ESA 11, ktoré funguje v plnom rozsahu. Plne funkčné sú aj nové eskalátory a naleštené výťahy. Turisti i ďalší cestujúci zaiste ocenia fontánky s pitnou vodou i pekné lavičky. - Dovoľte mi poďakovať sa všetkým, ktorí sa často v neľahkých podmienkach na rekonštrukcii podieľali. Poďakovanie patrí železničiarom za bezpečné zaistenie železničnej prevádzky počas výluk, ktoré túto akciu sprevádzali. Vďaka patrí i cestujúcim za ich zhovievavosť pri zhoršených podmienkach počas stavby. Som rád, že vlaky v Poprade môžu jazdiť 100 km rýchlosťou, že na stanici zvládnu vybaviť i 2 tisícky cestujúcich za hodinu a ani handicapovaní cestujúci nebudú mať problém pohybovať sa v staničných

Počas rekonštrukcie sa vybudovali presklené nadchody zabezpečujúce mimoúrovňový prístup k nástupištiam električiek TEŽ.

Železničiarom pod tatranskými štítmi

STANICI POPRAD – TATRY UŽ SLÚŽIA CESTUJÚCIM

Bude zrekonštruovaná popradská železničná stanica Stavbou roka 2007?

blížšie roky, by Poprad – Tatry zaradila medzi najmodernejšie stavby na Slovensku. A o tom, že nová tvár popradskej stanice je už aj po prvej etape naozaj pekná, moderná a praktická zároveň, svedčí aj návrh, ktorý počas slávnostného otvorenia zaznel zo strany zástupcov realizátora stavby Združenia Poprad-Tatry, aby ašpirovala na ocenenie Stavba roka 2007. A nech už tento návrh dopadne akokoľvek, zaželajme si, aby stavba vydržala čo najdlhšie v bezchybnom stave a aby sa plánované etapy začali čo najskôr.

Dana SCHWARTZOVÁ
Foto: Vladimír SALZER

Prínosy prestavby železničnej stanice Poprad - Tatry

- zvýšenie bezpečnosti dopravy a cestujúcich na železnici (formou nových nástupíšť, podchodu, nadchodu, modernej techniky)
- **zvýšenie kultúry cestovania v staničných priestoroch, zabezpečenie pohybu telesne postihnutých cestujúcich**
- modernizácia technických zariadení v železničnej dopravnej ceste (zvýši to nielen bezpečnosť, ale aj výkonnosť dopravnej cesty)

Kolajisko i ďalšie nové moderné prvky sa lesknú novotou...

Základné informácie o stavbe

ŽSR, Žst Poprad – Tatry výstavba podchodov a nástupísk

Investor:
Železnice SR

Realizátor stavby:
Združenie Poprad-Tatry, pozostávajúce z TCHAS, s r.o. a Trnavská stavebná spoločnosť, a.s.

Termíny realizácie a výstavby:
Začiatok: apríl 2006
Dokončenie: august 2007
Slávnostné otvorenie: september 2007

Náklady stavby:
Celkové náklady stavby: 858 mil. SK
EÚ (štrukturálny) fond: 75%
Štátny rozpočet: 25%

Generálny riaditeľ ŽSR Dalibor Zelený (vľavo) si spolu so zástupcami dodávateľských firiem prezreli zrekonštruovanú stanicu.

O najdlhšom koridore medzinárodne

O projekte koridoru C10 sa hovorilo 2. októbra v priestoroch GR ŽSR, kde sa konalo medzinárodné stretnutie zástupcov manažérov infraštruktúry spolupracujúcich v rámci projektu RailNetEurope - Koridor C10. C10 spája Švédsko, Nemecko, Českú republiku, Slovensko a Maďarsko v trase Malmö – Rostock – Berlín – Mníchov - Praha – Bratislava – Budapešť. Je najdlhší z desiatich koridorov RNE.

Stretnutie otvoril a účastníkov v Bratislave privítal Ing. Jozef Antoš, námestník generálneho riaditeľa ŽSR pre prevádzku, ktorý všetkým zaželel veľa úspechov a nových nápadov pri zvyšovaní kvality medzinárodnej železničnej dopravy na tomto koridore. V mene ŽSR vyjadril presvedčenie, že Slovensko svojou výhodnou geografickou polohou môže prispieť k rozvoju a úspešnému smerovaniu vývoja preprav v rámci Európy. V programe rokovania pod vedením koridorového manažéra Ing. Miloša Futera z ČD bolo zhodnotenie súčasného stavu na koridore, katalógu

medzinárodných voľných trás vlakov, využívanie produktu RNE Pathfinder pre zadávanie požiadaviek na konštrukciu medzinárodných trás vlakov. Hodnotilo sa aj vypracovanie kapacitných profilov na kritických bodoch a úsekoch na koridore.

V závere rokovaní sa zúčastnení zástupcovia manažérov infraštruktúry (Banverket, Scandlines, DB, ČD, ŽSR, VPE) zhodli na prioritných princípoch budúceho skvalitňovania charakterových prvkov koridoru.

Ing. Stanislava HALAČOVÁ

Ing. Jozef Antoš, námestník generálneho riaditeľa ŽSR pre prevádzku, zaželel účastníkom stretnutia veľa úspechov a nových nápadov pri zvyšovaní kvality medzinárodnej železničnej dopravy na koridore C10.

Pružné plnenie času a cien železničnej preprave

Zámery nielen veľkých železníc, ale aj malých dopravcov a vlastníkov infraštruktúry, boli predstavené na medzinárodnej konferencii, ktorú zorganizoval Zväz dopravných spoločností (VDV) 25. septembra v nemeckom Halle. Program bol zameraný na železničnú dopravu v Nemecku, Česku, Slovensku a Maďarsku.

Postupujúca liberalizácia vytvára predpoklady pre ľahšie organizovanie preprav tovarov a logistických reťazcov v železničnej doprave, avšak stále existuje mnoho prekážok v

dopravných procesoch a infraštruktúre, ktoré bránia rozvoju železničnej dopravy v konkurencii s cestnou dopravou. Malí dopravcovia v nákladnej doprave (napr. Viamont, LTE, Rail-

G 4 rokovala v Ľubľane

Generálni riaditelia regionálneho združenia G4, ktoré pracuje samostatne pod záštitou UIC sa stretli 10. októbra v slovinskej Ľubľane.

Generálny riaditeľ ŽSR Dalibor Zelený, šéf UIC Luc Aliadière a generálny riaditeľ Slovinských železníc Peter Puhan na zasadnutí G4 v Ľubľane.

Na rokovaní sa na pozvanie generálneho riaditeľa SŽ – Slovinských železníc Petra Puhana a pod vedením generálneho riaditeľa ŽSR Dalibora Zeleného zúčastnili šéfovia železníc a železničných spoločností z Rakúska, Slovenska, Maďarska a Chorvátska. Slovensko v Ľubľane reprezentovali generálni riaditelia všetkých troch železničných spoločností. Na rokovaní v Ľubľane sa zúčastnili aj najvyšší predstavitelia UIC z Paríža generálny riaditeľ UIC Luc Aliadière a Thomas Leimgruber, generálny sekretár Medzinárodnej komisie železničnej dopravy CIT z Bemu. Medzi nových členov G4 prijali a na rokovaní privítali Združenie maďarských železníc na čele s generálnym riaditeľom Janosom Berényi, ktorý v skratke predstavil víziu a misiu združenia. Následne Thomas Leimgruber odprezentoval tému o urýchlí toku tovarov a zvýšení konkurencie v železničnej preprave smer západ-východ-západ.

Generálny riaditeľ UIC Luc Aliadière vyzdvihol spoluprácu členov G4 na medzinárodnej úrovni a podporil ich v rozvíjaní spoločných aktivít a projektov. G4 má strategický a politický význam pri rozvoji želez-

ničnej dopravy v členských krajinách. Šéf UIC uznal, že táto cesta je najúčinnější aj pri získavaní finančných prostriedkov z kohéznych fondov Európskej komisie pre železničný sektor.

Prednášajúci a delegáti jednotlivých krajín sa zamerali na tri spoločné projekty:

- * následné využívanie spracovaného Infraštruktúrneho atlasu a poskytnutie profesionálnych údajov na vysokej úrovni pre členské železnice;

- * implementácia CIM/SMGS na koridore z Ruska/Ukrajiny smerom do Talianska a Chorvátska cez Maďarsko a Slovensko;

- * opätovné aktivovanie služieb v osobnej preprave medzi Nemeckom a Bosnou Hercegovinou cez Rakúsko, Slovensko a Chorvátsko.

Generálny riaditeľ UIC jednoznačne podporil tento prístup skupiny G4 a vyzval jej členov, aby tieto projekty boli zaradené do pracovného programu UIC v roku 2008. Na záver vyjadril spokojnosť a obdiv nad spoluprácou takej početnej skupiny.

Mgr. Petra SIVÁČKOVÁ

trans, Gysev) predstavili smerovanie na pružné plnenie časových a cenových požiadaviek zákazníka.

Jedným z predpokladov zlepšenia pozície železníc, je dobrý systém fungovania existujúcich vlečiek, a budovanie vlečiek pre nové priemyselné parky a logistické centrá. V krajinách, ktoré nemajú mechanizmy podpory a rozvoja dopravy železničných vlečiek zaznamenávajú dlhodobý úbytok týchto pripojení (napr. Slovensko, Maďarsko). V mnohých prípadoch je záujem o prepravu železnicou, ale keďže

závody nemajú železničné pripojenie, tovary sú prepravované po ceste. Vysoká cena za dopravnú cestu v nákladnej doprave v ŽSR spôsobuje odklony preprav a všeobecne je chápána aj ako zdroj pre subvencie do osobnej dopravy. Zástupcovia ŽSR na konferencii odprezentovali stratégiu z pohľadu celkového dopravného trhu na Slovensku, investícií do koridorov, rozvojových projektov, analýzy vlečiek a podmienok prístupu na infraštruktúru.

Ing. Ladislav MRVA

Ružínsky viadukt v rukách mostárov

Viadukt nad priehradou Ružín pri Veľkej Lodine na trati Košice – Žilina, potreboval neodkladné opravné práce. Do zreparovania mosta sa „zahryzli“ mechanizmy i ruky mostárov, čo si žiada traťovú rýchlosť 30 km/hod.

Veľká Lodina je v blízkosti vodnej nádrže a nielen železničiar, ale aj turisti, a v tomto čase najmä hubári v hojnom počte prechádzajú zastávkou Ružín, kde sa to v uplynulých dňoch hmýrilo bezpečnostnými vestami. Táto farba skvele zapadá do prírodnej scenérie, ktorá obklopuje železničný most z roku 1955. Na ňom totiž denne pätnásťka chlapov vymieňala mostnice v km 125, 541 koľaj č. 2.

- Ružínsky viadukt „preklesuje“ celé údolie, z jednej strany je dominantou Ružínska Skala a ďalej Sivec, to sa len tak bežne nevidí, aj keď naše železničné mosty sú zvyčajne obklopené masívnymi pohoriami podobného rázu, - ukazuje vedúci Strediska miestnej údržby Mostného obvodu Margecany Jaroslav Cibulák na blízke kopce. A potom už začal pracovať. – Mostnice dosiahli zenit svojej životnosti. Sú nevyhovujúce pre bezpečnú prevádzku. Preto bolo potrebné neodkladne vykonať ich výmenu. Naposledy sa tak stalo v roku 1991. V septembri tohto roku traťováci začali demontážou koľaj a mostári sa pustili do demontáže starých, ale aj montáže nových mostníc. Zároveň aktuálne boli i opravné práce počas výluk. Staré mostnice sa odvádzajú do železničnej stanice

Montáž poistného uholníka a jeho ukladanie si vyžaduje nacvičené úkony i fyzickú zdatnosť, veď ide o 12 metrovú dĺžku a 650 kilogramovú váhu.

PO ŠESTNÁSTICH ROKOCH VYMENILI MOSTNICE

Malá Lodina. Kategorizácia určí ich ďalší osud. V našom stredisku sme ešte počas zimy opracovali 456 kusov mostníc, aby pri oprave mosta boli k dispozícii. Teraz sa už dbá aj na ekológiu, lebo nové mostnice sú napušťané látkami, ktoré nie sú škodlivé - vysvetľuje Jaroslav Cibulák.

Viadukt je dlhý 280 metrov a mostári tu postupne vymenia 456 kusov mostníc. – Ich opracovanie trvalo približne dva mesiace. Frézovali, vrtali a upravova-

li sa tak, aby vyhovovali technickým požiadavkám, - vysvetľuje technológ, majster SMÚ MO Margecany Ján Jakubišín.

Za správcu nám technický zamestnanec SŽTS OR Košice Ing. Igor Molitoris povedal, že na rad ešte prídu opravy pásnic, náter mostovky, výmena skorodovaných chodníkových podláh. Všetky práce sa týkajú iba koľaj č. 2. Koľaj číslo 1 prešla renováciou v roku 1995, blíží sa čas, keď aj tu sa bude potrebné vrátiť a opäť jej poskytnúť nový šat.

Ináč, tento viadukt je jedným z najväčších stavieb Trate družby, drží ju osem oceľových konštrukcií vo výške 40 metrov a pred päťdesiatkou rokov sa tu spotrebovalo 750 kubíkov dreva a použilo 770 metrov oceľových nosníkov.

Mária PALIČKOVÁ,
foto: autorka

Ružínsky viadukt, alebo aspoň časť z neho, slúži od roku 1955 a vtedy ho stavali Hutní montáže Ostrava a Oceľové stavby Brno.

Do nastavovania polohy poistných uholníkov sa vrtajú otvory a pripevňujú tzv. vrtulami. Túto prácu práve vykonáva Jaroslav Kurta a Ondrej Matis. Vľavo Ondrej Šofranko. Počínaniu kolegov sa prizerá aj majster Ján Jakubišín (vpravo).

Pred budovou zastávky Ružín zľava vedúci SMÚ MO Margecany Jaroslav Cibulák a majster Ján Jakubišín, ktorí dohliadajú nad postupom prác na moste.

Máte dojem, akoby ste boli súčasťou príbehu

Podobný záber by mal byť súčasťou kalendára. (na foto Dušan Šinka)

Začneme tam, kde je história v symbióze so súčasnosťou

V Múzeu dopravy v Bratislave. Zobrazíť históriu a vystihnúť aj jej okamihy sa podarí najviac v autentickom prostredí, a to múzeum dopravy ponúka. Hlavný hrdina – „náš železničiar“ - sa narodil... Adolf Zika jeho život zachytáva fotoobjektívom.

Narodenie, detstvo, prechádzka, cesta do práce, raňajky v tráve či lúčenie ... - to všetko, a ešte oveľa viac zachytáva objektív fotografa.

Dnes fotíme vo Vysokých Tatrách

Na kalendári sa pracuje aj dnes. Škoda len, že slniečko sa pred nami skrýva... „Náš železničiar“ však chodí do práce aj v nečase, a tak aj my ideme na to.

Kežmarok - ako jedna z najstarších železničných staníc na Slovensku si zachovala svoju historickú podobu. Preto sú jej priestory ako stvorené pre náš projekt.

Portos je jedným z dnešných „modelov“. Na kežmarskej stanici sa mu páčilo, a tak sa tejto úlohy zhostil bravúrne. Martina, môže byť na jeho výkon právom pyšná.

Začiatok života, príbehu, veci... zvyčajne tieto okamihy pomenovávame narodením, ak ide o život, vznikom - ak sa niečo vymyslí, či vytvorí... K životu človeka sa dajú prirovnať aj veci, udalosti či situácie... Každá etapa má zvyčajne svoj dej. Najzaujímavejšie sú príbehy, ktoré píše život sám. Železnica je fenomén, ktorý je na Slovensku už 160 rokov. A práve táto skutočnosť viedla autorov myšlienky vytvoriť dielo, ktoré by železniciu, jej jednotlivé obdobia a spojitost' s človekom vystihovali čo najlepšie.

Príbeh človeka, ktorého život sprevádza železnica... tak to je hlavná myšlienka diela. Na svete je už aj grafický návrh, ktorý spracoval Marcel Musil. Adolf Zika svetovo uznávaný, český fotograf sa s touto myšlienkou stotožnil a spolu so štábom sa vydáva po stopách železnice a ľudí, aby tak vytvoril kalendár pre 160 - ročnú jubilantku.

ZACHOVAŤ MYŠLIENKU, NEVYNECHAŤ TECHNIKU, A DBAŤ PRI TOM NA ROMANTICKÝ ODKAZ ŽELEZNIČ, BOLO PRE ADOLFA ZIKU VÝZVOU PRI TVORBE KALENDÁRA

Ani Simon Šinka nemal problém s pózovaním. Žeby to mal v krvi?

Vo vestibule staničky v okamžiku vzniká provízorne kaderníctvo, maskérňa, ale predovšetkým miesto, kde sa „náš železničiar“ lúči... Fotograf, štáb, i samotní „herci“ sú nadšení krásnou architektúrou kežmarskej stanice. Pomedzi farebné sklíčka historického okna sa vkrádajú lúče slnka, a to je okamih, ktorý Adolf Zika nepremárni. Cvakanie spúšte na fotoaparáte naberá na obrátkach. Aj Portos – náš psí herec je spokojný, čo sa odráža na jeho takmer bezchybnom pózovaní. Fotograf je vo svojom živle. **Hotovo** - zahlási, - ide do prírody.

Jeseň života

Popri železničnej trati neďaleko Lúčivnej sa nad koľajnicami vynára krásna panoráma tatranských štítov. Aj keď slniečko opäť tajuplne schováva svoje lúče, Adolfov foťák i herci sa nedajú odradiť. Dušan Šinka je v tejto chvíli železničiarom na prechádzke. Prechádza železnič-

Adolf Zika v akcii.

ným priestorom a na stvárnenie jesene života je táto scenéria bezchybná.

Ivan je v neustálom spojení s dopravnou obsluhou najbližších staníc, a tak vždy presne vieme, kedy, a z ktorej strany uzrieme vlak. Ale čo je podstatnejšie týmto spôsobom je zaručená hlavne naša bezpečnosť.

Slniečko opäť povolilo a vystrčilo spoza Kriváňa jeden z lúčov...samozrejme, že to neušlo pozornému oku fotografa ani jeho objektívu.

Kométa, prednosta Dušan Szabó v dobovej uniforme a tatranské prostredie zapózujú pre ďalší skvelý obraz.

Myslím, že viac už neprezradím. Azda iba to, že sledovať Adolfa Ziku pri práci je naozajstným zážitkom. Pri prezeraní jeho fotografickej tvorby máte dojem, akoby ste boli súčasťou príbehu. Pochopila som aj to, prečo o ňom Ján Saudek povedal, že je ako neriadená strela...

Dana SCHWARTZOVÁ,
foto: autorka

Najťažšie bolo nájsť rovnováhu formy a zmysluplnosti

TVRDÍ ADOLF ZIKA PRI PRÍPRAVE KALENDÁRA K 160. VÝROČIU ŽSR

Umelecký fotograf so zameraním na akty vymenil krásne ženské telá za železnicu. O tom, ako hodnotí tento svoj počin, sme sa ho spýtali pri fotografovaní jedného z obrazov, ktoré budeme vidieť v kalendári.

► Ako sa Vám fotil kalendár na Slovensku o slovenských železničiach?

Môj styk so Slovenskom sa nikdy nepre-rušil, mal som tu aj v minulosti veľa zaujímavých klientov. Túto ponuku nafotiť reprezentatívny kalendár k 160. výročiu železníc som prijal veľmi rád hlavne preto, že bolo nesmierne ťažké premyslieť tému. Som v prvom rade umelecký fotograf so zameraním na akty. Bola to obrovská výzva vymyslieť kalendár tak, aby nebol nudný, aby mal svoju myšlienku, ale zároveň, aby zostal verný romantickému odkazu, ktorý železnica nesie od čias svojho vzniku.

► Dá sa vôbec porovnať fotografovanie, ktorému sa venujete primárne s fotením kalendára pre železnice?

Tento kalendár bol mnohokrát náročnejší, než fotografovanie napríklad pre Playboy,

Adolf Zika

Reklamný a umelecký fotograf. Fotografuje od roku 1995, kedy zvíťazil v súťaži Czech Press Photo. Svoje fotografie vystavoval a predával na Paris Photo v Louvri, ale i ďalších galériách sveta. Tvorí prevažne vo Francúzku a na ostrovoch sveta. Žije v Prahe. Narodil sa v roku 1972 v Prachaticiach. Vyštudoval strednú pedagogickú školu, bol členom Strediska vrcholového športu v Prahe. Získal juniorský titul majstra republiky v jude a bol bronzový medailista v Európe. Judo trénoval a študoval aj v Japonsku. Po návrate z Japonska s judom prestal zo dňa na deň, bez udania dôvodu. Robil hudbu, organizoval bláznivé projekty. Pracoval pre Pietro Filipi, Speedo, Orange, Playboy, Fischer... Režuruje reklamné spoty, ale i filmy. V roku 2000 sa stal dvorným fotografom firmy Leica. V roku 2001 – 2005 sa stal oficiálnym fotografom Ferrari Menx. Pred pár týždňami dokončil natáčanie celovečerného filmu o Janovi Saudkovi - V pekle svých vášní, ráj v nedohlednu.

kde sú najdôležitejšie vypracované a dokonalé telá, pretože tu hrozilo, že kalendár môže sklznúť do vyspelej technickej fotografie, ktorá ľuďom nič nepovie. Preto nájsť rovnováhu formy a zmysluplnosti bolo to najťažšie.

► V rebríčku Vašich zážitkov z fotografovania by ste na ktorý stupeň zaradili foteňie tohto kalendára?

Musím úprimne priznať, že na začiatku som si myslel, že to bude trochu nudná práca, že mi bude chýbať to zvyčajné ženské okolie a zázemie. Bol som však veľmi príjemne prekvapený, aká bola táto práca napokon vzrušujúca. Pozitívnym šokom bol pre mňa obrovsky profesionálny prístup pri zabezpečení produkcie zo strany ŽSR. Po dlhšej dobe som fotografoval tak, že medzi mnou a klientom nebola žiadna sprostredkovateľská agentúra. Z toho plynie pre mňa skúsenosť do budúcnosti, že bez medzičlánku je lepšie porozumenie medzi klientom a fotografom. Úplne nová pre mňa bola aj voľnosť, ktorú mi ŽSR poskytli, dôvera v moju prácu a tvorbu, za ktorú samozrejme nesiem zodpovednosť. Verím, že kalendár sa bude páčiť.

Ďakujem za rozhovor.
Martina PAVLIKOVÁ
Foto: Dana SCHWARTZOVÁ

ÚIVP radí

Obsadená koľaj

KOMENTÁR K ČLÁNKU 42
PREDPISU ŽSR D 17

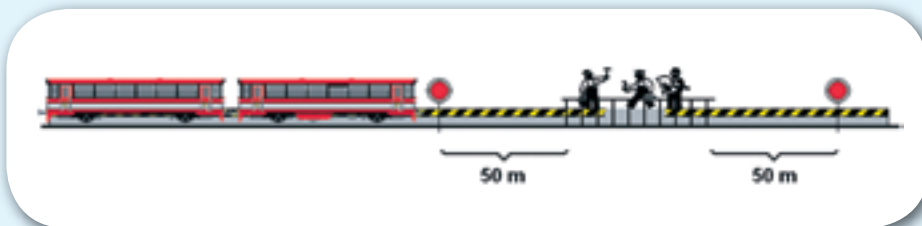
Predpis pre hlásenie a vyšetrovanie nehodových udalostí a mimoriadností v železničnej prevádzke

Každý vlak, ktorý do stanice vchádza, musí zastaviť pred miestom ukončenia vlakovej cesty, resp. na určenom alebo označenom mieste. Ak ale nie je vlaková cesta voľná v celej dĺžke, dopravní zamestnanci musia pri zabezpečovaní vchodu vlaku do stanice postupovať podľa článkov predpisu ŽSR Ž 1 – Pravidiel železničnej prevádzky, ktoré udávajú postupy pri vchode vlaku na obsadenú, alebo slepú koľaj. V súvislosti s touto teóriou sa dopravní zamestnanci v bežnej praxi môžu stretnúť s nasledovnou situáciou, pri ktorej musia správne zareagovať (minimálne preto, aby sa nestrápnili), a ktorú by mali, keďže sú odborne spôsobilí, aj správne vyriešiť.

V nemenovanej železničnej stanici, ktorá disponuje s nástupišťami a podchodmi, došlo ku stavebným prácam z dôvodu opravy určitej časti nástupišťa. Stavební robotníci si pomocné drevené opierky, ktoré potrebovali na zafixovanie novej hrany nástupišťa umiestnili tak, že zasahovali do priechodného prierezu staničnej koľaje, ktorá bola hneď vedľa nástupišťa. Z pohľadu dopravnej prevádzky vzniklo nezjazdné miesto, ktoré bolo kryté podľa zásad predpisu ŽSR Ž1 – Pravidiel železničnej prevádzky, čiže na 50 metrov od nezjazdného miesta z jednej aj druhej strany bola umiestnená návesť 51a „Stoj“ a táto časť koľaje bola aj vylúčená. Výpravcovi tejto stanice sa komplikovala dopravná situácia a nutne potreboval zrealizovať vchod vlaku na túto „z časti nezjazdnú a vylúčenú“ staničnú koľaj.

denú koľaj je každý dovolený a uskutočnený vchod vlaku v železničnej stanici, kedy vchodová vlaková cesta nie je v celej dĺžke voľná alebo bola počas vchodu vlaku obsadená dráhovými vozidlami. Je v našom popísanom prípade podľa tejto definície vlaková cesta voľná v celej dĺžke alebo nie? Je umožnená jazda vlaku po tejto koľaji až ku miestu, ktoré ukončuje vlakovú cestu? Je potrebné v tomto prípade postupovať ako pri vchode vlaku na obsadenú koľaj? Odpoveď na tieto otázky sa dočítame v predpise ŽSR Ž1 v Zozname použitých termínov, kde obsadená koľaj je zadaná ako koľaj, v ktorej priechodnom priereze sa nachádza vlak alebo dráhové vozidlo.

Ak si obidve definície porovnáme, tak zistíme, že v tomto našom prípade je vlaková cesta voľná v celej

A tak nastal problém. Ako túto situáciu vyriešiť a ako správne postupovať? Dovoliť vchod vlaku na túto koľaj bez akýchkoľvek dopravných opatrení alebo postupovať podľa zásad, ktoré sú platné pre vchod vlaku na slepú alebo obsadenú koľaj?

Pri riešení tohto problému nám pomôžu dva predpisy. Predpis ŽSR D17 – Predpis pre hlásenie a vyšetrovanie nehodových udalostí a mimoriadností v železničnej prevádzke a predpis ŽSR Ž1 – Pravidlá železničnej prevádzky.

V článku 42 predpisu ŽSR D17 sa uvádza, že vchodom vlaku na obsa-

dĺžke, pretože nebola obsadená vlakom ani inými dráhovými vozidlami a vlaku bolo označené miesto zastavenia návesťou 51a „Stoj“, čiže bola splnená aj podmienka článku 912 predpisu ŽSR Ž1 – Pravidiel železničnej prevádzky.

Záver: Dopravní zamestnanci v tomto prípade postupujú ako pri klasickom vchode vlaku na voľnú staničnú koľaj a nemusia robiť opatrenia súvisiace s vchodom vlaku na koľaj obsadenú.

Bc. Emil CHLEBNIČAN

Zlato si zo

Areál železničnej stanice vo Vrútkach v druhej polovici septembra žil 9. ročníkom medzinárodnej výstavy pre potreby železníc a dopravy ŽEL – RAIL 2007. Šesťdesiatka vystavovateľov zo šiestich krajín Európy ponúkala dopravnú techniku a technológiu pre všetky formy prepravy.

Hostia pri oficiálnom otvorení výstavy ocenili prínos tohto podujatia, zdôraznili potrebu prispôsobenia sa európskemu, nadnárodnému vývoju a novým trendom. Podľa vyjadrenia štátneho tajomníka MDPT Dušana Švantnera, síce je pozornosť štátu sústredená na rozvoj cestnej dopravy, možno i na úkor železničnej, ale ekonomické dôvody, ochrana životného prostredia, plynulosť prepravy i tlak trhu s pohonnými hmotami, nútia prehodnotiť váhu dopravných spôsobov. Predstavitelia troch železničných spoločností upozornili najmä na možnosť porovnávania našich producentov s výrobcami, ktorí prišli zo zahraničia. Generálny riaditeľ ŽSR Dalibor Zelený ocenil fakt, že za pomerne krátky čas si výstava tohto druhu získala značný ohlas. – **Vidieť na jednom mieste v priebehu niekoľkých dní, všetko to, čo sa v oblasti výskumu, vývoja, trendov, ako aj zámerov do budúcnosti, v oblasti železničnej techniky a služieb v európskom merítku črtá, je obrovská devíza,** povedal generálny riaditeľ ŽSR. Vyzdvihol obrovské úsilie a profesionalitu organizátorov, pričom poukázal na to, že ich zásluhou si v odborných i priateľských

ŽEL-RAIL odnieslo päť firiem za progresivitu a originalitu

9. MEDZINÁRODNÁ VÝSTAVA VÝROBKOV A SLUŽIEB PRE POTREBY ŽELEZNÍC A DOPRAVY VO VRÚTKACH

Okamih prestrihávania pásky.

debatách môžu návštevníci vymeniť názory. A to s tými, ktorí fenoménu zvaného železnica zasvätili podstatnú časť života.

Keď technika napreduje...

... starší návštevníci sa nestačia čudovať. Dvojpodlažnú elektrickú jednotku z ČKD Vagónka Ostrava, si diváci obzerali s mimoriadnym záujmom. Elegantný vzhľad a kapacita 310 sediacich, sú atribúty, ktoré sú inšpiráciou pre prímestskú dopravu. - **Klimatizácia, rýchlosť 140 km/hod., tak to už je paráda. Ešte keby tak premávali po našich železničiach,** - debatovali, vychádzajúc z útrobov vlaku dvaja návštevníci, ktorí sa priznali, že taká výstava je akoby stvorená pre nich, lebo sú takpovediac od fachu, keďže pracovali vo Vagónke Poprad.

Mobilná zváracia súprava KSM 005 od firmy Skanska DS bola ocenená Zlatou medailou.

Z iného súdka už bolo stretnutie so špecialistom Ing. Ivanom Dimitrovom zo Skanska DS. – **My sme v ŽSR vyhrali tender v roku 2004 pre modernizáciu železničného úseku Rača – Trnava a Šenkvice – Cífer. Čiže sa s vašimi ľuďmi poznáme a všetci vieme, že eurokoridory musia mať požadovanú kvalitu. Dodržiavanie parametrov napríklad pri zváraní koľajníc je alfou – omegou v celom procese obnovovania tratí. Pokúšame sa dostať do pokračujúcej modernizácie, technológiu, ktorá má byť uprednostnená pred všetkými inými, lebo taká zväracia hlavica je jedna z najmodernějších. Obsahuje také kontrolné mechanizmy, že odhalí najmenší**

fotografiami, ktoré boli zadené do troch kategórií. Ocenenia si odniesli, aj na našich stránkach známi autori nevedných záberov, Bc. Ivan Wlachovský a Ing. Igor Molnár. V prvý deň výstavy sa uskutočnil krst knižnej publikácie pod názvom Kronika marketingára, ktorej autorom je Ing. Peter Milo. Túto knihu sme predstavili v 8. čísle Ž semaforu. Vyvrcholením ŽEL-RAIL bolo udelenie Zlatých medailí pre najprogresívnejšie exponáty. Prevzalo si ich päť firiem.

Text a foto:
Mária PALIČKOVÁ

Šesťdesiatka vystavovateľov počas štyroch dní vo Vrútkach ponúkala dopravnú techniku a technológiu pre všetky formy prepravy.

defekt, - zápalisto hovorí reprezentant Skanska o mobilnej zväracíj súprave, ktorá práve predvádzala pestré „kúsky“ pred zrakmi divákov. Práve táto súprava bola jednou z ocenených Zlatou medailou.

Trojdnňový program ŽEL-RAIL ponúkal aj iné programové aktivity, ako konferenciu RAILINFORM. Odborníci na úzko špecializované témy sa stretli v Žilinskej univerzite na odborných prednáškach k vysokorýchlostným tratiam. Ďalšia konferencia sa zaoberala súčasnými problémami v koľajových vozidlách. Sprievodným podujatím bolo aj premietanie filmov so železničnou tematikou z Európskeho festivalu RAILFILM 2006 a 2007. Týmto zámerom organizátori podporili tvorbu amatérskych fotografov. Do súťaže sa ich zapojilo 23 so 155

Oznamovacia technika, meracie zariadenia, skúšačky a stovky ďalších výrobkov, ktoré sú často skryté, ale sú nevyhnutnou súčasťou kvalitného vybavenia dopravnej techniky.

2

Danka JUSKOVÁ

Zaujímavá, krásna, múdra, zábavná... aj takáto bola finálová desiatka

Aneta Langerová, Andrea Vadkerti, Helena Vondráčková, Viera Rusková, Andrea Chabroňová, Pamela Anderson, Michelle Pfeifer, Talianska žena z Pontiho filmov... aj osobnosti takýchto zvučných mien sa stretli počas finálových dní tretieho ročníka Tvár ŽSR v Strečne.

Tomuto finálovému víkend, ktorý začal v piatok dvanásteho októbra, predchádzala účasť v súťaži Tvár ŽSR. Desiatka finalistiek prišla súťažiť o titul Tvár ŽSR 2007.

Teraz už môžeme vysvetliť, že mená v úvode síce patrili našim finalistkám, avšak tie im priradila známa slovenská fotografka Ivona Orešková počas fotenia. Podobu videla hneď a to nielen okom fotografa, ale i fotoobjektívom. A celkom to Ivonke vyšlo, čo povieť? Skúste hádať, ktoré meno známej tváre sedí Danke, Zlatke, Evke, Ľubke, Andrejke, Lívi, Vladke, Ivetke, Peťke, Elenke? Ich vlastné mená im svedčia najlepšie, a ako mnohé povedali – Byť sama sebou, je to, čo sa im páči najviac. O tom, že porota to s vyberaním víťazky nemala ľahké, najviac napovedia fotografie.

My iba dodáme, že byť v prítomnosti takých pekných a šarmantných žien je naozaj milým zážitkom.

Hneď v prvý deň pobytu v Strečne sa z desiatky našich kolegýň stali modelky. A to v pravom slova zmysle.

Profesionálna vizážistka Janka im šikovnými ťahmi nožníc i „maľovačiek“ pridala na pövabe a to už nič nebránilo fotografke Ivone začať cvakať. - **Svetlá, pod' viac dopredu, bradu vyťahnuť, stiahnuť bruško, ramená, úsmev...výborne,**- tak takéto a ešte oveľa viac podobných príkazov bolo počuť spoza dverí nášho provízorného ateliéru. I keď v salóne

krásy bolo tichšie, pracovalo sa i tu naplno.

Počas takzvaných premien, bolo zaujímavé načúvať i témy rozhovorov. Verte, či neverte, väčšina sa týkala železnice. O ľudských zdrojoch a o všetkom, čo s touto problematikou súvisí, sa najmä Vladka a Peťka mohli osobne porozprávať aj s riaditeľkou odboru ľudských zdrojov Zuzanou Gáletovou. Rôznorodosť funkcií, miesto pôsobenia, ale i vek súťažiacich nasvedčovali, že na tejto akcii nuda nebude.

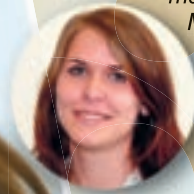
Naša zmenáreň, alebo ak chcete premeny pomaly finišujú. Ešte posledné úpravy, posledné cvaknutia fotoaparátu a dievčatá sa chystajú na večeru. V jedálni všetko nasvedčuje tomu, že slávnostný večer môže začať.

Porotcovia sú v plnej zostave a už netrpezlivo očakávajú príchod finalistiek. Martina Pavlíková, riaditeľka odboru komunikácie, hovorkyňa ŽSR a dnes aj členka poroty krátkym príhovorom privítala desiatku finalistiek a predstavila členov poroty. Dalibor Zelený, generálny riaditeľ ŽSR v úlohe predsedu poroty, sa dievčatám prihovril nielen ako železničiarom, ale aj krásnym dámam. Zaprial im veľa úspechov v práci i počas finále. – **Zvíťaziť môže iba jedna,**

5

Zlatica MIŠEKOVÁ

8

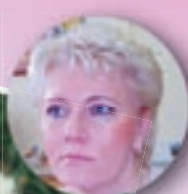
Andrea NITKOVÁ

14

Eva NOVÁKOVÁ

TVÁR
ŽSR
2007

ale každá si zaslúžite náš obdiv a uznanie,- povedal porotca Jozef Antoš, námestník GR ŽSR pre prevádzku.

Počas krátkeho predstavenia sa finalistiek, sa o každej čo-to dozvedáme. Tak napríklad, že s číslom 5 súťažila a do finále sa dostala sympatická Zlatka zo Spišskej Novej Vsi. S Dankou, ktorá ma dvojku, sú kolegyně a aj keď sú ako mama a dcéra, dobre si rozumejú. - **Už to, že sme sa dostali do finále je skvelé,** povedala Lívia. Výpravkyňa Elenke sa síce do zmeny imidžu veľmi nechcelo, ale nakoniec sa nechala presvedčiť. A dobre urobila, pretože aj keď jej zaiste uniforma veľmi pristane, ale skúsenosť s modelingom by v dopravnej kancelárii zrejme nezískala. Lúbka sa najviac potešila novým priateľstvám a teší sa aj na zajtrajší športový deň, plný adrenalinových aktivít.

A o tom, že počas večera a neformálnych rozhovorov bolo čomu načúvať, by sa dalo ešte veľa písať. A o tom, že bolo sa aj načo pozerat' - je jasné. V sobotu dievčatá vymenili slávnostné oblečenie za športové, a to ste mali vidieť. Naše milé „modelky“ sa v sobotu ráno zmenili na športovkyne a v jednotlivých disciplínach súťažili ako levice.

O tom, že to porota nemala ľahké sme už písali, ale že to bude mať až také ťažké – to zrejme nečakali. V nedeľu po raňajkách však verdikt poroty padol a Lívia Turanská sa stala víťazkou. O čitateľskej víťazke ste rozhodli vy, a tak ňou s najvyšším počtom hlasov stala Zlatica Mišeková.

Víkendový pobyt v Strečne sa vydaril. Tešíme sa na ďalší ročník Tváre ŽSR, ktorý prinesie aj zaujímavé novinky a prekvapenia.

(sch)

Foto: Ivona OREŠKOVÁ
a archív redakcie

26

Iveta BORÁROŠOVÁ

25

Ľubica KRIVOSUDSKÁ

31

Petra KONEČNÁ

27

Mgr. Vladimíra REICHEROVÁ

34

Elena LIPTÁKOVÁ

22

Lívia TURANSKÁ

A sme vo finále

Myšlienka súťaže, ktorou by sme prezentovali ženy, „zvítazila“ pred rokom po zverejnení štatistickej informácie. Tá hovorila o tom, že z takmer 20 tisíc zamestnancov, je iba necelých 5 tisíc žien. A tak sme si povedali, že urobíme niečo práve pre nich - pre naše železničiarke. Podarilo sa, a naša súťaž Tvár ŽSR dnes končí svoj tretí ročník. Stretli sme sa s mnohými ženami ktoré sú nenápadné, ale pracovité, pekné, zaujímavé. Často sa s nimi spájajú výnimočné záľuby i mimoriadne životné skúsenosti. A keďže na železnici je to tak, že často len jedna, či dve ženy takpovediac „spestria“ veľké mužské kolektívy, rozhodli sme sa predstaviť niektoré práve v súťaži.

Cieľom bolo teda osloviť a zapojiť do súťaže ženy, ale nie len tie... Veď povedzte, nezaujme ženská súťaž aj väčšinu mužov? A presne to sa stalo. Tvár ŽSR, v ktorej súťažila ženy, oslovila aj železničiarov - mužov, ktorí nám posielali fotografie svojich kolegyň, podporovali ich a často celé mužské kolektívy hlasovali za tú svoju favoritku. Podarilo sa nám tak osloviť nielen súťažiacu, ale naozaj celé kolektívy. V treťom ročníku súťažilo 35 krásnych a odvážnych žien. Porota z nich vybrala desať, ktoré postúpili do finále.

Takmer šesťmesačné trvanie súťaže, hlasovanie a finálový víkend nás opäť presvedčili, že táto myšlienka mala zmysel a opäť pripomenula nielen organizátorom, ale i porotcom, aké je dôležité stretávať sa ľuďmi, navzájom sa počúvať, neuzatvárať sa do seba a na všetkých úrovniach komunikovať.

Piatkové ráno. Naše finalistky sa spoznávajú a čakajú na „premeny“.

A je tu slávnostná večera. Porota očakáva príchod finalistiek...

Počas finále bolo zaujímavé sledovať nielen vonkajšiu premenu a následne profesionálne fotografovanie našich finalistiek, ale naozaj ich počúvať a sledovať. Zaujímavá, krásna, múdra, zábavná... aj takáto bola naša desiatka finalistiek. Prostredníctvom svojej účasti chceli upriamiť pozornosť na svoje pracoviská, hovoriť o problémoch a splniť si aj nejaké to osobné prianie. Veríme, že aj osobná účasť porotcov na finále naplnila ich očakávania.

(sch)

Foto: Vladimír SALZER

William Tell by našu Elenku Liptákovú určite okamžite brať. Aj keď jej koničkom sú motorky, aj v strelbe lukom si počína výborne.

Usmiatej lvetke nechýbal úsmev ani počas vlasovej úpravy...

O atmosfére príjemného večera hovorí aj táto fotografia.

A toto sú naše Tváre ŽSR. Vľavo minuloročná Ludka Malíková, vpravo predminuloročná Renátka Kršáková a v strede Livka Turanská.

Charlieho anjeli – trojica neúprosných bojovníčok zvítazila v paintballe.

Všetko zlé je na niečo dobré...

Detský sen o povolání sa jej splnil iba čiastočne. Chcela byť učiteľkou a v podstate ňou aj je, ale iba doma, pre jediného žiaka - svojho desaťročného syna Alexa. Pätnásťročná dcéra Natália si s učením už vystačí sama. Lívia, po tragickej smrti manžela, sama vychováva svoje deti už desať rokov. Pomáha jej mama, ktorú si veľmi váži a je jej vzorom. Sympatická a šarmantná blondínka neodolá sklادkostiam a maminej sviečkovej. Pracuje na železnici ako referentka, už jedenásť rokov. Predstavujeme vám víťazku tretieho ročníka súťaže Tvár ŽSR Líviu Turanskú.

VÍTAZKA TRETIEHO ROČNÍKA TVÁR ŽSR NEODOLÁ SLADKOSTIAM A SVIEČKOVEJ

Súťažila si s číslom 22, ako to začalo?

Do súťaže ma prihlásil niektorý kolega, ale do dnešného dňa sa mi nepodarilo vypátrať kto to bol, takže som sa mu nemohla ani poďakovať. A tak využijem túto príležitosť a aspoň prostredníctvom Ž semaforu mu ďakujem. Keď ste už v redakcii mali moju fotografiu, povedala som si, že odpovede na otázky zvládnem aj sama (smiech). A takto to začalo...

S akými reakciami si sa stretla po zverejnení svojej fotografie v časopise?

Moje okolie vnímalo túto súťaž a moje „účinkovanie“ v nej veľmi pozitívne. Kolegovia chodili so Ž-semaforom a ukazovali mi moju fotku, bývalí spolupracovníci mi telefonovali, a dokonca aj cudzí ľudia, s ktorými som sa stretla náhodou, ma spoznávali. Bolo to

celkom príjemné, hlavne, keď ma povzbudzovali a takmer všetci v mojom okolí mi fandili a držali palce.

Ako si prijala správu o svojom postupe do finále?

Správu, že som postúpila, som prijala s radosťou a veľmi ma to potešilo. Nasledovali malé organizačné pokyny pre rodinu a príjemné balenie kufrov do Strečna...

Čo sa Ti počas finálového víkendú páčilo najviac?

Skvelých a verím, že aj nezabudnuteľných zážitkov zo Strečna, mám vďaka zaujímavému programu a perfektnej organizácii veľa. Ak by som mala hodnotiť, tak začnem asi tým, že sa mi veľmi páčilo líčenie profesionálnou vizážistkou Jankou a aj samotné fotenie s Ivonou Oreškovou. Byť modelkou pre známu fotografku bol krásny pocit. V tesnom závese za týmto zážitkom musím spomenúť ad-

renalínové aktivity a spomienky na veselých chlapcov z AA (ešte teraz mám modriny z paintballu), ktorí nám pripravili zaujímavé súťaž. Nuž a ešte, a tým som mala začať, bolo pre mňa naozaj ctou zoznámiť sa s generálnym riaditeľom Daliborom Zeleným, ktorý ma svojim prirodzeným

správaním veľmi prekvapil. Milé bolo aj stretnutie s generálnym riaditeľom ZSSK Milanom Chúpekom, s ktorým som súťažila v jednom družstve. Atmosféra finálového víkendú bola super a moje spolusúťažiaci ani nehovorím. Namiesto súperiek sa z nás stali kamarátky, a tak sme boli skvelý tím. Vladka, Ivetka, Peťa, Zlatka, Danka, Ľubka, Andrea, Evka a Elenka boli zlaté a verím, že všetky sa cítili tak dobre, ako ja. Veľa sme zažili, veľa sme sa nasmiali a hlavne sme sa výborne zabavili. A o to v podstate išlo. Aby sme si oddychli a zabudli na povinnosti doma a v práci...A to sa vďaka organizátorom podarilo. A preto sa chcem za všetky finalistky poďakovať a vyslovujem im úprimnú vďaka.

Vyhrala si týždenný pobyt v niektorých z českých kúpeľoch

pre dve osoby, prezrad' nám, koho vezmeš so sebou?

Veľmi rada venujem polovicu svojej ceny mojej mame. Uvedomila som si, že v tomto čase odchádza do dôchodku a v kúpeľoch ešte nebola. Dúfam, že jej takýmto spôsobom budem môcť dopriať aspoň trochu relaxu a oddychu.

Tvoje životné krédo je – Čo ťa nezabije, to ťa posilní, prečo?

Áno, je to tak. No a hlavne preto, že som už prežila veľa ťažkých situácií... aj preto viem, že človek sa nikdy nesmie vzdávať, pretože život ide ďalej a vždy máme pre čo, alebo pre koho žiť. A mám ešte jedno krédo a tým je - Všetko zlé je na niečo dobré. Tiež to už mám overené na vlastnej koži.

**Ďakujem za rozhovor.
Dana SCHWARTZOVÁ
Foto: Ivona OREŠKOVÁ**

Naše víťazky Lívia a Zlatka v závere finálového víkendú ešte spolu zapózovali Vladovi.

Vizitka

Meno: Lívia Turanská
Bydlisko: Pezínok
Pracovisko: OR-Tnava, Atraktívny obvod Bratislava
Funkcia: odborný referent
Vzdelanie: Stredná ekonomická škola Tnava
Vek: 33
Znamenie: Vodnár
Obľúbená kniha: Všetky od Daniely Steelovej, keďže som romantička
Čo najradšej robíš: spím, varím, čítam, surfujem po internete
Čo nemusíš robiť: asi športovať, teda okrem aerobiku a bicyklovania

Najchutnejšia „humenská hurka“ z kuchyne železničiarov

Mesto Humenné si v tomto roku pripomína 690. výročie prvej písomnej zmienky. Súčasťou osláv bola aj netradičná súťaž vo varení huriek – jaterníci. Kategórie boli dokonca dve, najchutnejšia a „sexí“ hurka.

Medzi súťažiacimi bol aj trojčlenný kolektív zo Železničnej stanice Humenné. „Šína band“ v modrých tričkách, so šiltovkami s logom ŽSR vysielalo ostatným súťažiacim, že v nich majú veľmi silného súpera. Ich odolnosť preveril aj prvý problém, mokré drevo. Ale šéfkuchár Anton Piškanin so svojimi pomocníkmi Kamilom Balúnom a Jurajom Ďurčekom dokázali, že ani to pre nich nebol žiaden problém. Desať kilogramov

Šína band pripravili najchutnejšiu „humenskú hurku“.

mäsa z Mecom-u a.s. Humenné urobilo svoje, rovnako ako i štyri kilogramy ryže. Ďalšie ingrediencie, tvoriace tajomstvo šéfkuchára, ktoré sa neprezrádza, dopomohli nášmu „Šína bandu“ k vytvoreniu fantastického pochúťky. Vydarilo sa aj aranžovanie „sexí“ hurky a potom už iba netrpezlivo vyčkávali na vyhodnotenie poroty. Tá ocenila ich kulinárske umenie spolu s družstvom zo spriatelenej maďarskej Puszta Dobosu ako najlepšie.

Dosiahnutými výsledkami nás teda Humenčania opäť nesklamali. Dokázali, že železničari nie sú chlapmi na mieste len na štreke, ale vedia narábať aj s varechou.

Juraj ĎURČEK
Foto: autor

Výlet plný zážitkov

V prvú októbrovú sobotu sa vydala štyridsaťjeden členná skupinka železničiarov zo Zemianskych Kostolian na jednodňový autobusový zájazd k našim južným susedom. Cieľom bolo morské akvárium a tropikárium v Budapešti.

Počasia bolo priam ideálne na tento druh poznávacej turistiky a historické centrum hlavného mesta Maďarska s jeho pamiatkami lákalo k prehliadke. Avšak cieľ našej cesty i čas boli neúprosné a tak sme krásy Budapešti sledovali iba z autobusu.

Najväčšiu radosť z malých rybičiek, rýb, ale i žralokov, zamračených piraní, krokodílov, korytnačiek a iných tropických živočíchov mali samozrejme naše ratolesti. Po nevednej prehliadke morského akvária sme sa ešte potulovali v nákupnom centre a mihali forinty. Zaujímavý výlet prebiehal v príjemnej atmosfére a dobrej nálade.

V dnešnej uponáhľanej dobe, keď ľudia z rôznych dôvodov nemajú čas na stretávanie sa, sme si uvedomili, že je potrebné organizovať aj takéto spoločné podujatia. Veď každému dobre padne aspoň na chvíľu zabudnúť na každodenné povinnosti, stretnúť sa s kolegami, priateľmi, známymi, nielen na pracovisku, ale aj na iných zaujímavých miestach. Na takéto stretnutia sa ešte aj po rokoch príjemne spomína.

Juraj JENIS,
foto: autor

Na spoločné stretnutia spolupracovníkov sa spomína aj po rokoch.

Naši majstri

CHALLENGE MASTRONARDI

Futbalový klub Slovenských železničiarov pri OR Trnava pod patronátom OZZ, sa v dňoch 7. až 9. septembra zúčastnil ďalšieho ročníka Medzinárodného futbalového turnaja Challenge Mastronardi, pomenovanom po belgickom rušňovodičovi, ktorý zahynul pri výkone služby.

Tento rok sa stretnutie železničiarov – športovcov uskutočnilo v Budapešti. Okrem našich zástupcov súťažili aj mužstvá z Veľkej Británie (FC Eurostar), Belgicka, Francúzska, Švajčiarska, Talianska, Rakúska, Maďarska a Česka. Turnaj bol rozlosovovaný do troch skupín po troch mužstvách, z ktorých víťazi postúpili do finále. FK Slovenských železničiarov mal v skupine Čechov, ktorých porazil 3:1 a Francúzov, ktorých doslova rozdrvili 7:0. Vo finálovej skupine porazili domáci kolektív Maďarska 3:0, s Talianmi uhrali bezgólovú remízu. Tým obhájili minulo-ročné prvenstvo z Belgicka. Na ďalších miestach skončili : 2. Maďarsko, 3. Taliansko, 4. Česko, 5. V. Británia, 6. Rakúsko, 7. Švajčiarsko, 8. Belgicko, 9. Francúzsko.

Budúci rok sa turnaj uskutoční od 5. do 7. septembra na brehu Ženevského jazera v malebnom švajčiarskom meste Lausanne.

Naši víťazi.

Na huby vlakom

Táto jeseň bola doslova rajom pre hubárov.

Stačí len poznať správne miesto a vybrať sa do lesa v pravý čas a určite sa i vy vrátite domov s takým „úlovkom“ ako Alexander Szabó.

Alexandra, vedúceho posunu z košickej železničnej stanice sme stretli vo vlaku. Oddych a spánok po nočnej zmene vymenil za prechádzku v lese a domov sa vracal s dvoma plnými košíkmi suchohrívov a dubákov. A to vám ešte prezradíme, že plné vedro krásnych húb niesol aj v ruksaku.

Vladimír SALZER

Medzinárodné stretnutie

V dňoch 14. až 16. septembra sa v Bratislave v priestoroch hotela Matyšák uskutočnil 21. ročník stretnutia železničiarov pohraničných prechodových staníc s Rakúskom (Nemecko, Švajčiarsko, Taliansko, Maďarsko, a Slovensko). Stretnutie sa každoročne organizuje v inej krajine. V tomto roku sa prvý raz konalo na Slovensku. Pod riadiacu taktovku si túto akciu vzal Matej Balogh, prednosta Žst Bratislava - Petržalka. Na stretnutie prišlo 37 väčšinou bývalých pohraničných prednostov. Účastníkov stretnutia osobne pozdravil aj námestník riaditeľa GR pre prevádzku Ing. Jozef Antoš, čo našich zahraničných hostí potešilo. Rovnako, ako prehliadka mesta, Devína a darčeky. Tešíme sa na ďalšie, v poradí už 22. stretnutie, na budúci rok, v nemeckom Passau.

(MB)

Hovorkyňa v plavkách

**ŽELEZNIČIARI MAJÚ
STRIEBRO
V NOVINÁRSKOM BOJI!**

Zaslúžila sa o to naša blondatá hovorkyňa Martina Pavliková, ktorá je členkou Slovenského syndikátu novinárov. V posledný septembrový víkend vymenila dráhu železničnú za dráhu plaveckú, svoje kostýmčeky za športové plavky a vrhla sa v ústrety 50 metrovej plaveckej dráhy. Majstrovstvá novinárov v plávaní s veľavravným názvom Člupník 2007 sa uskutočnili v Hokovciach v hoteli Jantár. Vidieť reprezentantov siedmej veľmoci v netypických odevoch a športových disciplínach bolo skutočne neopakovateľným zážitkom. - **Člupníka som sa zúčastnila druhýkrát. Musím sa priznať, že sa plávaniu vôbec nevenujem, aj keď na vysokej škole som skúšala diaľkové plávanie. Inak je môj každoročný plavecký tréning jediný, a to práve Člupník. Plavky aj čiapku na skrotenie vlasov som si**

kupovala dve hodiny pred odchodom, ale moja túžba víťaziť bola asi silnejšia než ostatných kolegov, - s úsmevom nám prezradila Martina Pavliková. Okrem striebornej medaily v individuálnom plávaní si odniesla aj zlato v štafete na 4 x 25 metrov. Treba priznať, že štýl niektorých novinárov bol sem tam „zvláštny“, nikto sa neutopil a tak všetci prežili, ale hlavne si veľmi dobre oddýchli a zabavili sa. Uvidíme, ako sa dobré vzťahy odrazia na prívetivosti redaktorov v novinách a televíziách.

(sch)

Foto: Michal SVITOK

Martinka (v strede) si „vyplávala“ striebro a zlato.

Železničiarci darovali život

Dňa 25. septembra organizoval Odbor riadenia ľudských zdrojov GR ŽSR akciu, dnes už tradičného charakteru, pod názvom „Darovanie krvi“. Zúčastnilo sa jej 37 zamestnancov ŽSR s miestom výkonu práce v Bratislave a jej okolí.

Spočiatku mali organizátori menšie obavy, nakoľko viacerí zamestnanci na poslednú chvíľu odmietli účasť z pracovných dôvodov, ale i napriek tomu prišlo napokon viac darcov ako minulý rok. Aj to sú dôvody k zorganizovaniu ďalšieho darovania krvi priamo na pracovisku. I touto cestou by sme sa chceli poďakovať v prvom rade všetkým darcom a takisto kolektívu mobilnej odberovej jednotky, ktorý zabezpečil rýchly a hladký priebeh akcie.

V prípade, že ste sa ešte nezaradili medzi darcov, môžete využiť najbližšiu možnosť, ktorá bude na prelome mesiacov február a marec 2008, o čom vás budeme v dostatočnom časovom predstihu informovať.

Miroslav ŠIMKO

Foto: Jozef LEHOCKÝ

Košická koľaj

Kto 13. októbra 2007 vstúpil do budovy Strednej priemyselnej školy dopravnej v Košiciach, tak sa stal svedkom jedinečnej modelárskej akcie. V priestoroch školy mohli návštevníci vidieť takmer všetko, čo ponúka súčasné železničné modelárstvo. Od modulového koľajiska po „klasické“ ovály, rôzne železničné stavby, funkčné modely digitálne aj s jednosmerným napájaním. Výstavu súťažných modelov, síce v rôznych mierkach, ale všetky vysokej kvality, ktoré boli rozdelené do viacerých súťažných kategórií.

Samotná súťaž sa niesla v znamení deviatky, pretože sa konal už 29. ročník a usporiadateľom sa prihlásilo 29 modelárov s 59 modelmi. Vďaka firmám, ktorí túto akciu podporili, získali najlepší modelári v jednotlivých kategóriách hodnotné ceny. Ani návštevníci akcie však neodchádzali s prázdnyimi rukami, nakoľko bola pre nich pripravená súťaž Model sympathy. Vystavné modely si nielen pasívne obzerali, ale sami sa na chvíľu stali rozhodcami a prostredníctvom hlasovacích lístkov si určili

svoje najkrajšie modely. Navyše, lístky boli zlosovateľné, takže niektorých šťastlivcov potešili aj vylosované vecné ceny v podobe propagačných a upomienkových predmetov, ktoré okrem iných venovali aj Železnice SR. Prestížnu cenu Model sympathy za najväčší počet hlasov nakoniec získal I. Šefčík za model vozňa na prepravu áut Laeks v mierke HO. Podľa reakcií verejnosti a organizátorov možno usúdiť, že sa celé podujatie vydarilo. Poďakovanie patrí všetkým, ktorí prišli do školy a „pod pazuchou“ priniesli aspoň jeden model. A aj keď nezískali cenu pochopili, že táto akcia bola organizovaná pre potešenie a zábavu ľudí, najmä tých najmenších fanúšikov železníc.

Martin BALKOVSKÝ
Foto: Igor MOLNÁR

Vyhodnotenie septembrovej ankety

Top rubrika (najviac sa mi páči...) **Obálka**

Prepadák (vôbec sa mi nepáči...) **Bez označenia**

Môj tip do ďalších čísel **Železničná stanica v Medzilaborciach**

Aj v októbrovom čísle sa môžete zapojiť do ankety. Napíšte nám, ktoré rubriky, články či fotografie sa vám páčili najviac a ktoré najmenej alebo vôbec.

Deje sa na vašom pracovisku alebo v okolí niečo, na čo by bolo dobré poukázať aj prostredníctvom časopisu Ž semafor?

Napište nám! Vyplňte prosím, priložený anketový lístok a zašlite nám ho na adresu redakcie Ž semafor, Štefánikova 60, 040 01 Košice alebo zavolajte:

tel. číslo 910 – 3203, Email: zsemafor@zsr.sk.

Využite túto možnosť a prispajte k tomu, aby Ž semafor bol aj podľa vašich predstáv.

Tešíme sa na spoluprácu a spokojných čitateľov.

Top rubrika (najviac sa mi páči...)

Prepadák (vôbec sa mi nepáči...)

Môj tip do ďalších čísel

FOTO hádanka

Viete, kde je to? Viete, čo je to?

Správna odpoveď septembrovej fotohádky je:
Železničná stanica Sliach-kúpele.

Vítazom sa stal a vecnú cenu získava:
Ing. Zlatko KAMENIŠTIAK zo Zvolena

Blahoželáme!

Ak poznáte správnu odpoveď na dnešnú fotohádku, napíšte nám ju a zaradíme vás do žrebovania. Víťaza odmeníme, preto nezabudnite v odpovedi uviesť svoje meno a adresu pracoviska.

Dnes naša otázka znie: Viete, čo je to?

Foto: Martin BALKOVSKÝ

<p>-MÔŽEŠ MI POŽIČAŤ STOVKU ?</p> <p>-MÔŽEM, ALE NEHCEM.</p> <p>-MYSLÍŠ, ŽE TI JU NEBUDEM CHCIEŤ VRÁTIŤ ?</p> <p>(DOKONČENIE V TAJNIČKE)</p>				POMOC: DE, ICA, ITALIA, TARAN	OCHRANNÁ VRSTVA	LISTNATÝ STROM	PREDLOŽKA	PLAKALO (EXPR.)	POMOC: ANA, LAA, MALM	USCHÝNALI	AERO CLUB DF AMERICA (SKR)	CHEM. ZN. LÍŤIA	SYNTETICKÁ TKANINA	OMÁMI (EXPR.)
				TITAN					PREMET					
				PRVÁ ČASŤ TAJNIČKY										
				PODRADOVACIA SPOJKA			HONOSNÝ DOM					ZVRÁTNE ZAMENO		
				JUPITEROV MESIAC			PRVOK ZN. BÍ			TAM				
AUTOR JOZEF VYSOČANI	HROT VOJENSKÝCH LODÍ (HIST.)	PRVÝ LATINSKÝ PREKLAD BIBLIE	TYP RUS. LIETADIEL			INDONÉZSKÝ OSTROV				ODHAD VÝSLEDKU				
				EČV OKR. PREŠOV		MORSKÝ RAK				VRCHNÝ ODD. JURY				
TYP AUTA FIAT					ŠKÓTSKA SUKŇA				NEVELKÍ					
					KUCHYNSKÉ UMYVADLO				TURECKÝ HODNOSTÁR (HIST.)					
ZNAČKA PIER NA OZDOBNÉ PÍSMO				NEÚCTIVO					ZN. PASCALLU		ŤAŽNÉ ZVIERA	MESTO V PERU		
				STAROČESKÉ ZAMENO					POŠTOVÁ POUKÁŽKA			ANASTÁZIA (DOMÁC.)		
CHEM. ZN. RÁDIA			BIBLICKÝ NÁZOV SYRIE				LIEČNÁ RASTLINA							
				CHEM. ZN. ERBIA			KOD NEMCINY							
DRUHÁ ČASŤ TAJNIČKY														
ODRAZU						ZOŠIT (ZASTAR.)				PREDMESTIE VIEDNE				

Zmeny v Zákonníku práce

Od septembra nadobudla účinnosť v poradí už 14. novela Zákonníka práce, ktorá priniesla zásadné zmeny najmä v oblasti uzatvárania pracovného pomeru na dobu určitú, ale zároveň do posudzovania pracovnej pohotovosti a následne jej odmeňovania. Zmeny sa dotkli aj poskytovania pracovného voľna na výkon činnosti v odborovom orgáne. Zmien je veľa a tak si vysvetlíme aspoň niektoré z nich.

Zamestnávateľ nemá možnosť uzatvárať pracovný pomer na dobu určitú počas troch rokov bez obmedzenia, ale môže tak urobiť jedenkrát a následne môže dôjsť k predĺženiu alebo opätovnému uzatvoreniu len jedenkrát. Ide však o uzatváranie pracovného pomeru bez udania dôvodu. Ak ide o dôvod zastupovania, môže byť takáto dohoda uzatvorená viackrát či už v priebehu 3 rokov, alebo aj nad tento rozsah.

V nadväznosti na zákonnú úpravu poskytovania odstupného, kedy odstupné vo výške 2 a 3 násobku priemerného mesačného zárobku prináleží tomu zamestnancovi, ktorý končí pracovný pomer z dôvodov uvedených v § 63 ods. 1 písm. a/ až c/ ZP aj pri plynutí výpovednej doby, došlo k úprave bodu 23 platnej kolektívnej zmluvy, Dodatkom č. 1 KZ ŽSR.

§ 96 definuje pojem pracovná pohotovosť ako aj podmienky jej vykonávania. Pracovná pohotovosť nie je výkon práce, je to v podstate príprava na výkon práce dohodnutý v pracovnej zmluve nad rámec určeného rozvrhnutia pracovného času, ide len o určité obmedzenie možnosti zamestnanca disponovať svojím voľným časom. Pracovná pohotovosť na pracovisku sa považuje za pracovný čas, ktorý sa nezapočítava do ustanoveného týždenného pracovného času.

Keďže naďalej platí zákon č. 121/2004 Z.z. o pracovnom čase a dobe odpočinku v doprave, pracovný čas zamestnancov ŽSR sa odvíja od jeho ustanovení resp. Turnusového poriadku. Ide predovšetkým o termín dispozičný zamestnanec, týždenný pracovný čas max. 60 hodín, pracovná pohotovosť v rámci pracovnej zmeny, možnosť nariadiť pracovnú pohotovosť v rozsahu 300 hodín, dĺžka pracovnej zmeny najviac 15 hodín, nepretržitý denný resp. týždenný odpočinok, nočná práca, poskytovanie dovolenky a pod. Zmena sa dotkla aj prekážok v práci, najmä pri poskytovaní pracovného voľna s náhra-

dou mzdy na darovanie krvi, aferézy a darovaní ďalších biologických materiálov. Pracovné voľno patrí na nevyhnutne potrebný čas a to za čas cesty na odber a späť a za čas na zotavenie po odbere, pokiaľ tieto skutočnosti zasahujú do pracovného času zamestnanca. Podľa charakteru odberu a zdravotného stavu darcu môže lekár určiť, že čas potrebný na jeho zotavenie sa predlžuje, najviac po dobu zasahujúcu do pracovného času v rámci 96 hodín od nástupu cesty na odber.

Ďalšou pozitívnou zmenou pre zamestnanca je pracovné voľno s náhradou mzdy na jeden deň na účasť na vlastnej svadbe a pracovné voľno bez náhrady mzdy na účasť na svadbe dieťaťa a rodiča. V oblasti odmeňovania bola prijatá zmena pri odmeňovaní pracovnej pohotovosti. Podľa § 134 ZP sa poskytovanie odmeny zamestnancovi pri príležitosti jeho pracovného výročia alebo životného výročia alebo za mzdu poskytnutú za obdobie štyroch kalendárnych štvrtrokov. Zmena nastala aj pri uzatváraní dohôd o vykonaní práce, kde sa zvyšuje rozsah výkonu práce z 300 na 350 hodín v kalendárnom roku, pričom naďalej ide o výkon jednorazových činností. Naďalej zostáva dohoda o brigádnickej práci študentov a znovu sa zaviedla dohoda o pracovnej činnosti, ktorú môže zamestnávateľ uzaťvoriť aj na opakovaný výkon činností, avšak najviac na 10 hodín týždenne. Môže byť uzatvorená na dobu určitú alebo neurčitú.

Zmenila sa aj právna úprava náhrady škody. Zamestnávateľ môže od zamestnanca požadovať náhradu škody, ktorú spôsobil z nedbanlivosti nie v rozsahu 3-násobku, ale 4-násobku priemernej mzdy zamestnanca. Ak ide o škodu spôsobenú úmyselne alebo požitím alkoholu, môže zamestnávateľ požadovať skutočnú škodu.

JUDr. Gabriela GAJDOŠOVÁ

SOLIDARITA pomáha i naďalej

Na riadnom zasadnutí správnej rady fondu v druhej polovici septembra, boli v súlade so Štatútom neinvestičného fondu SOLIDARITA zamestnancov železníc, ako aj príslušných zákonov, vykonané voľby do orgánov fondu na nové päťročné funkčné obdobie.

Vedenie všetkých troch železničných spoločností a OZŽ ako aj zriaďovatelia fondu, menovali členov do orgánov fondu.

Správna rada (SR) fondu akceptovala rozhodnutie vedenia všetkých troch spoločností ako aj OZŽ a tak ďalšie päťročné funkčné obdobie bude pracovať v tomto zložení:

Ing. Jozef Janota, predseda SR fondu, menovaný za OZŽ, **Ing. Soňa Kubincová**, podpredsedníčka za ŽSR.

Členmi SR sa stali **Viera Kacinová**, **Ing. Vladimír Lipták**, **Mgr. Mária Mrvová** a **Mgr. Ján Štofko**.

Dozorná rada:

Mária Laurová, predsedníčka dozornej rady, **Ing. Edita Valentovičová**, podpredsedníčka a **PhDr. Žaneta Csatajová**, členka.

Správkyňou fondu sa stala Ing. Katarína Bubánová.

Podľa § 17 zákona č. 147/1997 Z.z. o neinvestičnom fonde je členstvo v orgánoch fondu dobrovoľnou a neplatenou funkciou. Pevne veríme, že zástupcovia orgánov budú aj v treťom funkčnom období naplňať poslanie fondu, morálne a finančne podporovať zamestnancov všetkých troch železničných spoločností a ich pozostalých. A to v prípadoch, keď ich nešťastie privedie do životnej krízy a finančnej núdze.

Čo hovorí ekonomika

SR prerokovala Správu o finančnom hospodárení fondu za 1. polrok 2007. Celkové príjmy z akcie Vianoce 2006 - Podporme hodinovou mzdou SOLIDARITU, Darujme 2 % zo zaplatenej dane za rok

Žiadosti o poskytnutie peňažnej podpory s potrebnými podkladmi, posielajte na adresu fondu: Neinvestičný fond SOLIDARITA zamestnancov ŽSR, Klemensova 8, 813 61 Bratislava.

Ing. Katarína BUBÁNOVÁ, správkynia fondu

2006, taktiež vrátane úrokov z peňažných vkladov boli v sume 679 967,31 Sk.

Výdavky na podpory podľa štatútu fondu boli vyplatené železničiarom alebo ich pozostalým v sume 428 000,- Sk.

Na tomto zasadnutí bolo prerokovaných šesť žiadostí o podporu. Na vyplatenie bolo schválených 125 000,- Sk.

Od začiatku roka bolo vyplatených železničiarom, či ich pozostalým, 21 peňažných podpôr v celkovej sume 553 000,- Sk. A to jedna podpora pri smrteľnom pracovnom úraze, dve pri ťažkej ujme na zdraví, ďalšie dve pri živeľnej pohrome a šesťnásť podpôr pri ťaživej životnej situácii.

Súčasťou zasadnutia SR fondu bolo i vyhodnotenie akcie 2 % zo zaplatenej dane za zdaňovacie obdobie roku 2006, ktorá bola aktuálna v marci a apríli 2007. Prostredníctvom daňových úradov, na účet fondu bola v júni poukázaná čiastka 300 271 korún a v júli 146 094,- Sk. Výnos z tejto akcie predstavuje pre fond 446 365 korún. Jedna akciová spoločnosť, ako právnická osoba, sa rozhodla zo svojej zaplatenej dane, poukázať pre fond 150 000,- Sk.

Správna rada fondu bude aj v tomto roku organizovať Vianoce 2007 s výzvou Podporme hodinovou mzdou SOLIDARITU. Možnosti darovania budú propagované v novembri 2007 prostredníctvom E-mailovej pošty.

Zároveň správna rada pripravuje nové zásady poskytovania podpôr. Dokument bude prerokovaný na najbližšom zasadnutí.

FOTO RAIL 2007

Zámerom súťaže FOTO RAIL bolo podporiť tvorbu amatérskych fotografov, ktorí dokážu nevsedným, emotívnym, nedokumentárnym spôsobom zachytiť železniciu ako fenomén zasahujúci do nášho každodenného života. Súťaže sa mohol zúčastniť ktorýkoľvek ne-profesionálny fotograf bez rozdielu štátnej príslušnosti maximálne tromi fotografiami v každej kategórii.

Súťažilo sa v týchto kategóriách:

1. Železnica a vlak ako súčasť prírody
2. Železnica a ľudia
3. Železnica to je technika a história

Kategória Železnica a vlak ako súčasť prírody (1)

1. miesto - neudelené
 2. miesto - Marián Petráško a Ivan Wlachovský
 3. miesto - Ing. Jozef Pilko
- Diplom v tejto kategórii získal - Patrik Frick

Železnica a vlak ako súčasť prírody

Marián Petráško – Pavúčík

Ivan Wlachovský – Nové Košariská

Ing. Jozef Pilko – Delfíny pod Tatrami

Umiestnenie v kategórii Železnica a ľudia (2)

1. miesto - Miroslav Silváši
 2. miesto - Marián Petráško
 3. miesto - Ing. Jozef Pilko
- Diplom získal - Ing. Jozef Pilko

V kategórii Železnica to je technika a história (3) ceny získali:

1. a 2. miesto - neudelené
 3. miesto - Peter Wlachovský
- Diplom v tejto kategórii získal Ing. Igor Molnár.

Súťaže sa zúčastnilo 23 autorov so 155 fotografiami. Prinášame vám mená a miesta ocenených autorov.

(pio)

Železnica a ľudia

Miroslav Silváši – Podkúrené

Marián Petráško – Nasledovníci

Ing. Jozef Pilko – Na cestách

Porota pracovala v tomto zložení:

- Vladimír Bača, AFIAP - profesionálny fotograf
- Ing. Miroslav Pfliegel, CSc., AFIAP - riaditeľ vydavateľstva
- Milan Vojtek - redaktor, fotograf denníka Právo, Břeclav
- Juraj Gavura - tajomník Fotoklubu K. Plicku
- Dana Schwartzová - šéfredaktorka Ž semafor

Železnica to je technika a história

Peter Wlachovský – Para

Igor Molnár – História v pohybe

Ing. Jozef Pilko – Už ide

Patrik Frick - Odchod

A close-up portrait of a young woman with long, straight brown hair, smiling warmly at the camera. She is resting her chin on her clasped hands. She is wearing a light blue top and several rings on her fingers. The background is a vibrant, abstract pattern of orange and red. The text is overlaid in the bottom left corner.

Čitateľská Tvár ŽSR 2007
Zlatica MIŠEKOVÁ